

Pilarin

Els contes de sempre

Estrella Polar

Pilarin

**Els
contes
de
sempre**

Estrella Polar

Estrella Polar

© de les il·lustracions: Pilarín Bayés, 2012, 2025
© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2025
Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona
www.estrellapolar.cat
info@estrellapolar.cat
Text: Muntsa Fernández i Núria Ubiergo

La primera edició dels contes, separatament, va ser publicada per Estrella Polar al maig del 2012.

Primera edició en aquest format: març del 2025
ISBN: 979-13-87519-35-3
Dipòsit legal: B. 3.363-2025
Imprès a Catalunya

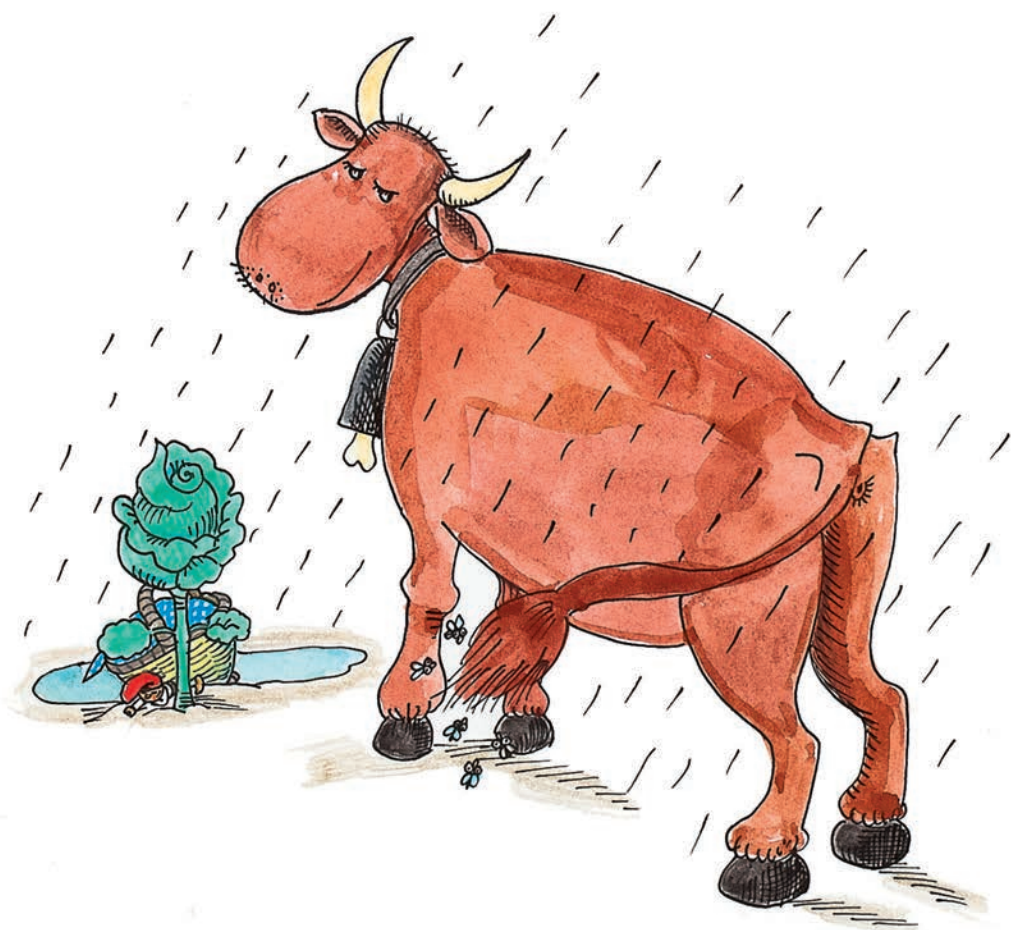
El paper d'aquest llibre prové de boscos gestionats de manera sostenible i de fonts controlades.

La lectura obre horitzons, iguala oportunitats i construeix una societat millor. La propietat intel·lectual és clau en la creació de continguts culturals perquè sosté l'ecosistema de qui escriu i de les nostres llibreries. En comprar aquest llibre contribuïu a mantenir aquest ecosistema viu i en creixement. A Grup 62 agraim que ens ajudeu a donar suport així a l'autonomia creativa d'autores i autors perquè puguin continuar desenvolupant la seva funció. Adreceu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra. Podeu contactar amb CEDRO a través del web www.conlicencia.com o per telèfon al 91 702 19 70 / 93 272 04 47. Queda expressament prohibida la utilització o reproducció d'aquest llibre o de qualsevol de les seves parts amb la finalitat d'entrenar o alimentar sistemes o tecnologies d'intel·ligència artificial.

Els contes...

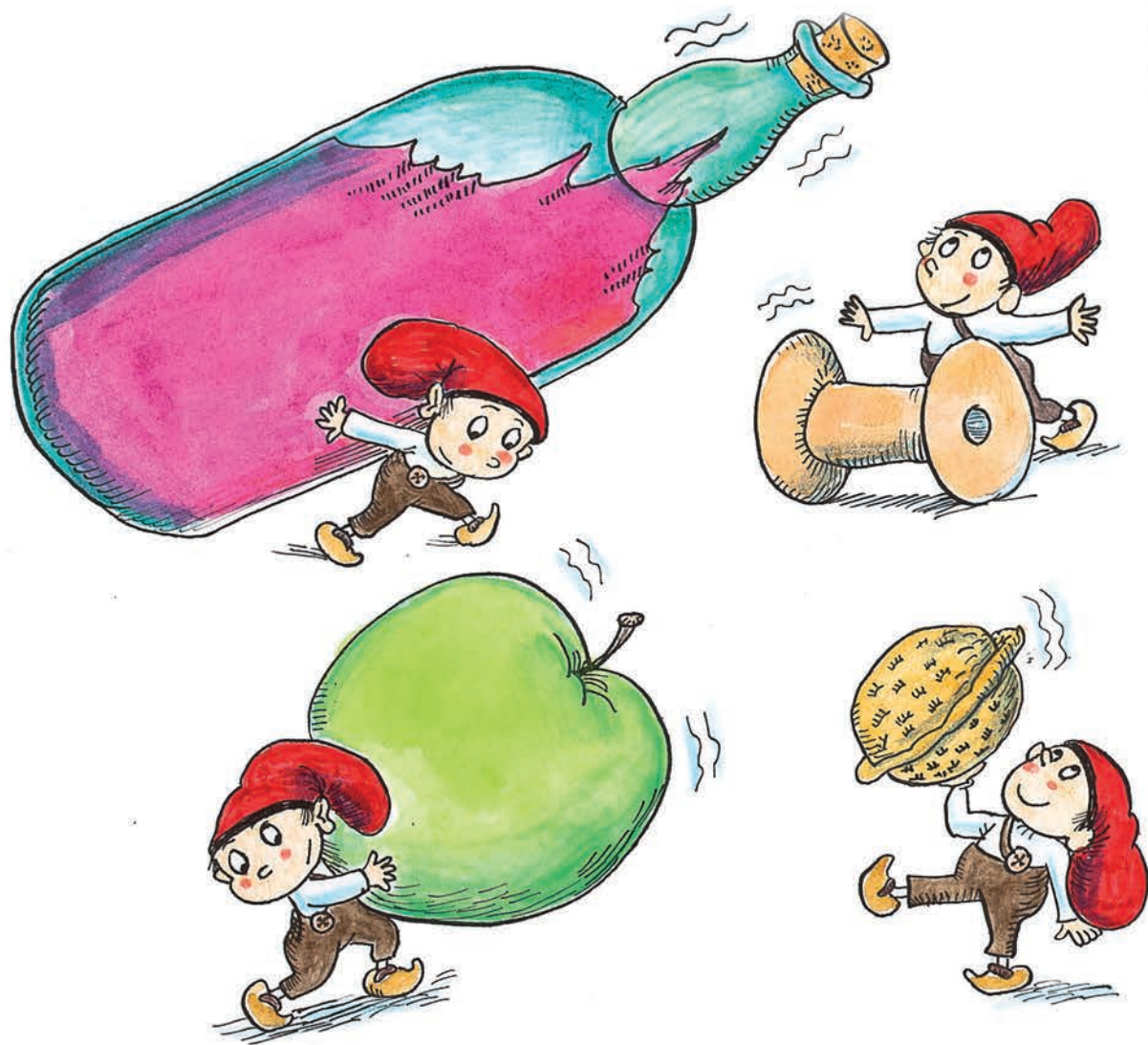
En Patufet	7
La Blancaneu	31
El gat amb botes	55
La Venta focs	79
Les set cabretes i el llop	103
La Caputxeta Vermella	127
La bella dorment	151
La rateta que escombrava l'escaleta	175
El flautista d'Hamelín	199
El soldadet de plom	223
Pinotxo	247
L'aneguet lleig	271
Els tres porquets	295

En Patufet

Hi havia una vegada, en un poble de pagès, un pare i una mare que van tenir un fill petit, petit com un gra d'arròs. Bé, potser no tan petit, però tan menut, remenut i menudet que li deien Patufet.

En Patufet era alegre com un gínjol i molt espavilat,
i sempre estava disposat a ajudar.
Perquè era petit però molt treballador.

Un dia que la mare preparava arròs, es va adonar que
no li quedava safrà per donar-li bon color, i en Patufet,
que estava al cas de tot, va córrer a proposar:

–Mare, no et preocupis pas,
ja hi aniré jo, a comprar safrà!

La mare, només d'imaginar-s'ho, es va esglaiar:
–De cap manera, Patufet! –li va dir–. Que no veus
que tan petit com ets, la gent no et veuria i et trepitjaria?

–Ja hi he pensat –va respondre, eixerit–. Mentre vagi
pel carrer aniré cantant, així la gent, quan em senti,
s'apartarà i em deixarà passar.

Li va costar molt convèncer la mare,
però en Patufet era tan treballador com tossut
i la bona dona va acabar deixant-l'hi anar.

Eixerit com un pèsol, es va posar
damunt del cap el dineret que
la mare li va donar i va sortir
de casa cantant ben fort
perquè el sentís tothom:

–Patim, patam, patum,
homes i dones del cap dret.
Patim, patam, patum,
no trepitgeu en Patufet.

